3e jaar. — Nr 39. — EERSTE BLAD. — Zaterdag, 31 Maart 1906.

...rijft in te Tongeren bij M. C... uitgever en eigenaar van di...

...TRIJDER verschijnt 's dinsd... donderdags en 's zaterdags.

...zendingen van brieven, geld ...afligingen moeten *franco* gedaen aan den uitgever, Groote Maegeren.

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Drie maal per week : 6 fr. per jaar.
Twee " " 5 "
Een " " 4 "

Een blad afzonderlijk 10 centiemen,

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad, frank den drukregel.

...REN, DEN 31 MAART 1906.

De Kamer.

Vg van woensdag 28 Maart 1906.

MIJNWET.

ESMAISIÈRES. — Met ongeduld wacht Lim de ontginning der in zijnen ondergroe mijnschatten. Nooit begreep het, dat de bestaande wetten niet wil toepasarom voor hun het gansche wetgevaan den gang werd gebracht. Wa Limburg geene kolen ontdekt, nooen gedacht aan wijziging der wet van zoowel op nieuwe als op andere toegzijn. Ware hetzelfde geschiedt in Lim concessies zouden verleend en waa de werken aangevangen zijn.

Dziening deed ons een kostbaren tijd om den zoo gelukkig verworven scha te maken. Ondanks het aandringen ...gsche volksvertegenwoordigers, weraadslaging steeds verschoven en zoo daar werd de toestand, dat de mi erklaarde desnoods concessie te verle de bestaande wet, zoo de nieuwe er in ijd niet doorkwam. Eindelijk is de b... aangevangen, doch wij moeten ..., opdat de Senaat ook er in dezen zittijn de make. Lange redevoeringen gelddus niet, des te minder daar het, helder verslag des heeren Versteylstaan een redenaar van elke gezinhooren om ieders bewijsredenen te ke de hoofdpunten.

Dak zoo kort mogelijk zeggen van welk ik sommige bijzondere vraagstuk handelen.

Sce sprekers handelen over den eigemijnen, en volgens mij is er zegevieren, dat zij behooren aan de eigenaar bovengrond. Ik werd niet overtuigd, die zich steunen op het natuurlijk ...gelijke wijsgeerige beraadslaging en dadelijk belang. Volgens de bestavan 1810, behoort dat recht den eigenovengronds en kan het hem slechonteigening worden ontnomen, zoont eene berooving, waartegen wij ons buden verzetten.

Bijug van Staatswege wil ik mij evenden.

Dan ergen misslag heeten : het zou funche en ouden sleuter verwekken, de bachtte ontginning van ons kolenbekkderen en alle ondernemingsgeest doodi hoopt, dat de ontginning hier beteren aangelegd, dan in de reeds bestaen en dat de Kempische ontginningebeeld zullen strekken met al de jongsngen er in te voeren, die in de anderniet toegepast kunnen worden. Dat iverwachten van den Staat, die slechtieuwigheid wil toepassen, wanneer goed is gebleken. Laat ons niet, zooalre landen, het functionnarisme gestaiden, want daardoor wordt, ten nadesands welvaart, de ondernemingsgeestbeslagen lieden gefnuikt.

Vojd ik de strekking om eene uitzondite maken. Waarom zou men Limbrs behandelen dan de overige deelels ? Behooren Limburg en Antwerpozeer tot België als Henegouw en Lirom de eerste schadelijker voorwaantginning opleggen ? Overal moeten di de beste veiligheidsmiddelen worden, zoowel voor vroegere als voor ontginningen, behalve voor diegenein eerst bij het boren van den put ksen.

Deate der eigenaars van den bovengronun verschuldigd en een vergoeding uteigening. De wet kan niet verandeij vroegere concessieakten werd bepa slechts van toepassing zijn op nieusies, waar zij ook mogen voorkomen, en kan ik niet anders billijken dan orm van belasting, en belasting moet Belgen den zelfden grondslag hebigeene overeenkomst, bijgevolg kan n beweertd dat men geen recht zou t wijzigingen voor vroegere concessi

Ofs geheven belasting is billijk, en dan geene andere gelden voor het nieuw bekken, of, wordt zij gewijzigd, 't moet voor allen geschieden. Ook verheugt het mij dat de middenafdeeling zich niet vereenigde met het geenszins te verdedigen artikel 21 des ontwerp, waarbij ten onrechte aan provinciën en gemeenten werd ontzegd opcentiemen op de mijnbelasting te heffen.

De lasten der provinciën en vooral die der gemeenten zouden verzwaren door het toestroomen eener ongegoede bevolking, de Staat zou, zonder nieuwe uitgave als 't ware, eene hooge belasting heffen en de eersten zouden van de inrichting, die aanzienlijke lasten aan haar grondgebied oplegt, niets mogen eischen.

Jammer genoeg kan ik de middenafdeeling daarentegen geen geluk wenschen met hare houding ten opzichte van den tijd van de vervallenverklaring. Al de sprekers achten dien tijd te kort en met velen hunner vraag ik nog langer uitstel dan de Minister voorstelt. De toekomstige ontginning is twijfelachtig genoeg om diegenen, welke zich daaraan wagen, niet te ontmoedigen door bedreiging met spoedige vervallenverklaring.

Aangaande de maatregelen tot bescherming der werklieden, stem ik volgaarne in met de amendementen van den heer Helleputte. 't Schijnt mij toe, dat wij op gepaste wijze het vraagstuk van het pensioen en de bescherming van vrouwen en kinderen oplossen. Met genoegen stem ik voor die menschlievende bepalingen, die de wet volksgeliefd zullen maken en het welslagen van de door haar geregelde inrichting der *ondernemingen* zal verzekeren.

Ik ondersteun krachtig het amendement Helleputte aangaande het gebruik van 't Vlaamsch. Wijl de Vlaamsche provinciën nu ook mijnen zullen hebben, moet er worden gezorgd, dat de bedienden, tot dewelke onze bevolking zich zal moeten wenden, onze wenschen verstaan en hun in hun eigen taal kunnen antwoorden.

Zooals blijkt uit 't vluchtig overzicht van 't wetsontwerp, zijn billijke wijzigingen, die aan de wet van 1810 moeten gebracht worden, niet talrijk en de onmiddelijke verleening van concessies zou geen hinderpaal zijn geweest tot het invoeren van de meeste dier wijzigingen. Wij hebben dus lang moeten wachten om weinig te krijgen. Ik hoop dat geen nieuwe vertraging zal komen, dat de wet binnen weinige weken zal worden afgekondigd en dat we heel binnen kort de eerste mijnvergunning in Limburg zullen mogen begroeten. *(Zeer wel rechts.)*

Limburg.

De wet over de mijnen.

Onnoodig te zeggen dat de bespreking der wet over de mijnen, in Limburg, met de grootste belangstelling gevolgd wordt. De algemeene indruk kan samengevat worden als volgt : « 't Was waarlijk de moeite niet weerd vier jaren te verliezen om zoo weinig veranderingen aan de oude wet te brengen ! » Maar laat ons een groot kruis maken over het verleden ; tegenwoordig is men, te Brussel vast besloten de wet over de mijnen door beide Kamers te doen stemmen in den tegenwoordigen zittijd, en dit geeft ons volkomen voldoening.

Limburg heeft met groote vreugde bestatigd dat men het, in de Kamer, eens schijnt te zijn om eene nationale belooning te verleenen aan M. André Dumont. Nooit werd eene belooning beter verdiend. Die man heeft den rijkdom van zijn land met millioenen en millioenen vermeerderd ; het is rechtvaardig, dat België hem daarvoor zijne dankbaarheid betuige door iets meer dan een kruisken en eene halve elrood nt

Nu zal het in Limburg « tijd voor werken » worden. Er mag geen dag, geen uur verloren worden. Zeer gelukkiglijk begrijpen, in Limburg, de mannen van goeden wil wat hun te doen staat. Reeds is er besloten geworden dat, in de aanstaande maand Mei, een provinciaal congres zich met de zoo moeilijke en de zoo gewichtige woningkwestie zal *bezig* houden. Van eenen anderen kant, worden krachtdadige pogingen aangewend om vakvereenigen in het toekomend kolenland tot stand te brengen

Dat is een goed begin. De taak zal lastig zijn, maar de Limburgers laten zich niet gauw verschrikken door de hinderpalen en door de tegenkantingen ; dat zullen zij eens te meer laten zien in den grooten strijd die weldra zal beginnen tusschen degenen die Limburg's ware belangen ter harte nemen... en de anderen.

Onze geëerbiedigde Deken.

de Z. E. H. Theunissen, komt, op grove wijze, door het tongersch geuzenbladje aangerand te worden. En welk is het ijdel voorwendsel van deze zoo onverdiende aanvallen ?

Over drie weken heeft onze waardige Deken, in den Volksbond Sint Maternus, eene zeer belangrijke en zeer toegejuichte voordracht « Over de Ambachten en het behoud der Ambachten » gegeven.

Overgroot was de bijval door den eerwaardigen spreker behaald.

In zeer gepaste bewoordingen, toonde hij wat, in de middeleeuwen, de Gilden en Ambachten waren, alsook de overgroote voordeelen welke, voor de werklieden, uit deze zeer nuttige instellingen sproten.

Indien de Gilden en Ambachten, tijdens de fransche omwenteling van het einde der XVIIIe eeuw, schipbreuk leden, nogtans zijn er heden geleerde mannen, de werkende klassen toegenegen, welke deze verdwene instellingen — *mutatis mutandis* — 't is te zeggen door ze met den hedendaagschen tijd en de hedendaagsche noodwendigheden te doen overeenstemmen, terug in het leven trachten te roepen.

Onze hooggeachte volksvertegenwoordiger, M. Helleputte, wiens verkleefdheid aan de belangen der werklieden van eenieder gekend is, heeft, de eerste in België, de herinrichting der Gilden verdedigd.

Zijne pogingen werden met den schoonsten bijval bekroond en de eerste Gilden, welke hij te Leuven tot stand gebracht heeft, hebben tot model gediend aan al de andere die in het vervolg ingericht werden.

Want zij zijn talrijk, de belgische steden waar, dank aan het streven van echte vrienden van den werkman, deze instellingen ingericht werden.

Verledene week nog, werden verschillende vakvereenigingen te Sint-Truiden gesticht.

Overal verrichten deze vakvereenigingen hunne werkingen, tot de algemeene tevredenheid. De werklieden, vereenigd, trekken er overgroote voordeelen uit ; niemand lijdt er schade door ; geen enkele klacht laat zich hooren.

Hetgeen nergens gebeurd is, doet zich te Tongeren voor.

De tongersche geuzerij, de woedendste alsook de onmachtigste van het gansche land, leidt eenen ongehoorden veldtocht tegen de dappere en onbaatzuchtige voorstanders dezer christene syndicaten, die niet alleen overgroote voordeelen aan de werkende klassen verschaffen, maar nog, terzelver tijd, den machtigsten dam tegen de geweldadige invallen van het revolutionnair socialismus daarstellen. Zij zoekt het wantrouwen in het publiek te doen ontstaan en stelt al het mogelijke in 't werk, ten einde diegenen die zich tot het opbeuren van den toestand der werklieden opofferen, hatelijk te maken.

Over eenige jaren voerden de tongersche liberalen eenen dergelijken veldtocht tegen de leiders van den Boerenbond.

Tijdens eene algemeene vergadering in de Concordia gehouden, onder voorzittersschap van Monseigneur Doutreloux, van geëerbiedigde en heilige gedachtenis, vergadering op dewelke de Z. E. Theunissen, onze hooggeachte Deken, eene merkwaardigde redevoering uitsprak, die den diepsten indruk op al de aanhoorders maakte, gebruikten onze tegenstrevers dezelfde oneerlijke wapens tot dewelke zij heden nog hunne toevlucht nemen. Moest men het geuzenbladje gelooven, ging de Boerenbond onze stad in het verderf storten ; het was de dood onzer fooren en markten, het verval en de failliet onzer medeburgers.

Wij hebben in den tijd breedvoerig op dit alles geantwoord en aan het geuzenbladje gevraagd wat het dacht van zekere samenwerkende maatschappijen van verbruik, in naburige steden, tusschen liberale ambtenaars opgericht en anders schadelijk voor den stedelijken handel.

Daarop heeft het tongersch geuzenbladje nooit geantwoord.

En ziedaar dat het, *na eenige jaren*, dezelfde aanvallen tegen de Gilden en Ambachten uitkraamt, welke het in den tijd tegen den Boerenbond gericht heeft.

Doch dit alles zal geen het minste uitwerksel hebben.

Want de onheilen welke onlangs het geuzenbladje voorspelde als het natuurlijk gevolg der instelling van den Boerenbond, hebben zich hoegenaamd niet verwezenlijkt. Wel integendeel. Inderdaad, onze fooren en markten zijn bloeiender dan ooit en wij meenen dat er geene stad bestaat, van de belangrijkheid der onze, waar de handel zoo voorspoedig is. Het tegenstaande beweren, is de klaarblijkende waarheid louchenen en aan onze medeburgers de schande aandoen hunnen geest van werkzaamheid en naarstigheid in twijfel te trekken.

Het geuzenblaadje kent deze feiten zoo goed als wij ; dit zal het toch niet beletten zijnen hatelijken veldtocht en tegen den Boerenbond, en tegen de Gilden voort te zetten.

Immers, aan het hoofd van deze werken, gelijk overigens aan het hoofd van alle werken van zelfopoffering, staan dappere katholieken en vooral onze bewonderenswaardige geestelijkheid, steeds op de bres wanneer het de verbetering van het zedelijk of stoffelijk lot der werkende klassen geldt.

Wat bekommeren onze liberalen zich met den toestand der kleine burgerij, welke zij voor dat oogenblik schijnen te verdedigen ? Wat hebben zij ooit voor haar gedaan ? Is het een liberaal gouvernement dat het onderzoek over den toestand der kleine burgerij heeft ingesteld? Is het een liberaal ministerie dat zijne ingenieurs ter beschikking van de burgers ambachten stelt en zelfs, door middel van subsidies, in den aankoop der werktuigen van de kleine ambachten tusschenkomt ?

De welvaart der burgerij, daarmeê bekreunen de liberalen zich wel !

Onze geërbiedigde Deken heeft de inrichting van Gilden aanbevolen. Zulks is voldoende om het geuzenblaadje aan te sporen eenen veldtocht tegen het hoog geacht hoofd van onze geestelijkheid te leiden.

Deze aanvallen zullen overigens hun doel niet bereiken ; zij zullen de beweging niet belemmeren die, het gansche land door, ten voordeele der inrichting van christene syndicaten, van dag tot dag, veld windt. Verre van aan onzen Zeer Eerwaarden Heer Deken nadeelig te zijn, zullen zij hem nog, zoo mogelijk, in de eerbiedvolle achting onzer medeburgers doen winnen.

Alle de priesters der stad, kan men zeggen, de E. P. Minderbroeders, de verschillige orders van kloosterzusters, zijn het voorwerp van dusdanige aanvallen, wegens de tongersche geuzerij geweest.

De verheventste mysteriën van onzen Heiligen Godsdienst zelfs zijn, op de grofste wijze, door onze tegenstrevers aangerand geworden. Zoo doende, blijven de liberalen in hunne rol. Wat anders kan men verwachten van mannen die, met beide handen, de kerkvervolging in Frankrijk toejuichen en wier dierbaarste wensch is het Combism in ons katholiek België zien in te voeren ?

Doch dat, ten minste, onze liberalen den moed hebben hunne gedachten recht voor de vuist te verdedigen, en dat zij ophouden, gelijk zij het tot heden gedaan hebben, daags voor de kiezingen, stemmen af te bedelen, door aan de eenvoudige menschen komen te beweren dat zij vijandig noch aan den Godsdienst noch aan de Priesters zijn !

Dit dubbel spel heeft veel te lang geduurd en wij zijn gelukkig dat het geuzenbladje ons, eens te meer, de gelegenheid gegeven heeft, het opnieuw te ontmaskeren.

MAANDWIJZER
voor de Fruitkweekerij.

APRIL. — Voltooiing van de kweekerij der kernen en pitten. — Spleetgriffeling der boomen. — Groote afwering van rupsennesten voor het uitkomen. — Afsnoeiing der peerboomen die men op zekere wijze wil doen groeien. — Stokken plaatsen onder de takken der nieuwgeplante boomen. — Zooals in Maart de leifruitboomen beschutten tegen de laatste vorst en de stormwinden. — De frambozestruiken opleiden met linnen wanneer zij beginnen te schieten. — (Men zaait in deze maand beter als in Februari pijnen- sparren- en andere kegelboomen.

MAANDWIJZER
voor den Landbouw en Hovenierderij.

APRIL. — *In de broeikassen :* Meloen, spaansche-peper, eierplant, liefde-appels, enz. — *In den hof :* Porcelein, porceleine-doorwas, pimpernel, radijs, rhubarber, rozemarijn, saalad, savoie, scorzoneel, spinagie, bitterpeën, labboonen, lavendel, mostaard, parei, ajuin, pastenaken, wortels, kervel, peeterselie, thijmoes, venkel, vier-hoekmoes, zurkel, kers, citroenkruid, erwten, boonen, princessen, dragon, engelwortel, haviks-wortel, hijsop, kampernoelie, kapucijnen-mostaard, kapucijnen-kers, kardoen, koekoeksbrood, bloemkool, aardappels, aardknots, alsem, anijs, artichok, aspergie, beet, bernagie, boonkruid, meikool, spruitkool, enz. — *Op het veld :* Beet, bitterpeën, boekweit, giers, haver, gerst, troskenszaad, suiker, sorgho, turkskoorn, bloemkool, zweedsche-rapen, spaansche-bastaard-klaver, speurrie, vitsen, koe-wortels, vlas, seradel, kemp, brem, hop, enz., enz.

Stads- & Provincienieuws.

Paardenmarkt te Tongeren, DONDERDAG 12 APRIL.

Op de Markt van Tongeren van donderdag waren te koop gesteld, 386 koeien en kalveren, 147 vette varkens en 1222 magere varkens, schapen, 0, paarden 266.

Apotheek. — Zondagsrust.

Zondag zal de Apotheek van M. SWINKELS alleen open blijven, van 12 uren 's middags tot 12 uren 's nachts, voor de dringende noodwendigheden.

De comptante betaling wordt vereischt.

Aanstaande vrijdag, eerste vrijdag der Maand, aanbidding in de Kerk der Clarissen : het Allerheiligste Sakrament zal ter aanbidding uitgesteld worden van af 7 u. 's morgens tot namiddag 5 ; het Lof zal plaats hebben om half 5.

GENOOTSCHAP VAN DEN **H. Vincentius à Paulo.** — Aanbidding van den eersten vrijdag der maand, den 6 April aanstaande in Onze Lieve-Vrouw Kerk, van 2 tot 6 ure.

Om half zes Lof met fransck sermoon.

ASSOCIATIE VAN HET H. SACRAMENT EN VAN HET WERK DER ARME KERKEN. — Vrijdag 6 April, om 5 1/2 ure, Lof met fransch sermoon in O.L.Vr.kerk. Aanbidding van 2 tot 6 uren.

Het is maandag 7 Mei dat in onze stad, onder voorzitterschap van M. Verkissen, raadsheer bij het Beroepshof van Luik, de zittijd van het **Hof van Assisen der provincie Limburg,** voor het tweede kwartaal 1906, zal geopend worden.

Onze lezers weten 't wellicht al dat de Belgische Boerenbond een groot hulde- en dankbetoog bereidt ter eere van zijn Hoofddeken, M. Helleputte, en van zijn Onder-Deken, M. Schollaert.

Op Zondag 29 April, zal dit betoog te Leuven plaats hebben.

Te 10 ure wordt de jaarlijksche Algemeene Vergadering van den Boerenbond gehouden Daarna zullen de meêfeestende gilden en fanfaren zich stoetsgewijs begeven naar de feestzaal, waar, ten 1 uur, het volksmaal zal beginnen.

Eene inschrijving is geopend in de boerengilden. De inschrijvers ontvangen het portret van M. Helleputte en Schollaert.

Milicie. — LICHTING VAN 1906. — De Herzieningsraad *desgevallend* zal bijeenkomen op 19 en 24 April 1e, 8e, 15e, 22e, en 29e Mei 1906, om 10 uren in eene der zalen van het provinciaal Gouvernementshotel, om te beslissen over de beroepen ingediend tegen besluiten van de Milicieraden der provincie betreffende de lichting van 1906.

De uitspraak der beslissingen zal plaats hebben in openbare zitting, onmiddelijk na het lichamelijk onderzoek der milicianen.

Landmeters Examen.

Eene Commissie, ingesteld krachtens artikel 2 van het Koninglijk besluit van 31 Juli 1825 (Staatsblad nr 63) zal vergaderen op het provinciaal Gouvernementshotel, *woensdag, 18 April aanstaande om 9 ure 's morgens* onder Voorzitterschap van den H. Hoofdingenieur Directeur van Bruggen en wegen der provincie, ten einde, over te gaan tot het examen der personen die verlangen het bedrijf van landmeter uit te oefenen.

Het programma der kennissen die vereischt zijn staat in het *Bestuurlijk memoriaal* onder nr 109 van het jaar 1849.

De personen die zich voor gezegde commissie willen aanbieden moeten : hunne behoorlijk gefrankeerde aanvraag sturen, vergezeld van een uittreksel *op zegel* van hunne geboorteakt aan het provinciaal Bestuur van Limburg voor 14 April 1906 ; 2e voor dien datum storting doen op de 4e Afdeeling der Bureelen van het provinciaal Gouvernement van de som van fr. 54.30 voor kosten van diploma en kosten van zegel. Deze som zal hem teruggegeven worden in geval van niet toekenning ; 3e bewijzen dat zij hun domicile hebben in eene der lokaliliteiten der provincie Limburg ; 4e doen kennen in hun rekwest, of zij verlangen het examen te doen in de fransche of in de vlaamsche taal.

Volksbond St-Maternus.
VEEVERZEKERING VAN TONGEREN
Belangrijke tombola
TOEGESTAAN DOOR HET SCHEPENCOLLEGE.

Uitloting van verschillende koeiën en andere prijzen van waarde. Prijs per nummer 25 cmes. De nummers zijn te bekomen op het bureel van dit blad, bij de verschillende wijkmeesters, alsook in het lokaal van den « Volksbond St-Maternus » (Hondstraat).

Iedereen, ook de leden die geen deel maken van de « Veeverzekering » kunnen deelnemen aan deze loterij.

De datum der trekking zal later aangekondigd worden.

Komt te verschijnen en is te koop in den boekhandel COLLÉE, *Groote Markt te Tongeren :*

Kyriale sive Ordinarium Missae, conforme editioni Vaticanae, a SS. D. N. Pio PP. X evulgatae, editio Schwann A. ingebonden in malsch zwart doek, rood op snede, prijs fr. **1.25**.

Idem, uitgave B. met roode hoofdletters, prijs fr. **1 90**.

Joseph Daris et son Oeuvre Historique, par Osw. Robyns, Prêtre, prix 35 centimes.

Vervoer van Duitsche kool naar Frankrijk.

Er komen dagelijks, door de statie van Hasselt, gansche treinen, geladen met kool welke langs Aarschot, Leuven en Charleroi, naar Frankrijk gevoerd wordt. Deze kool komt uit het Ruhrbekken. Ledige wagens worden, in grooot getal, van Frankrijk naar het Ruhrbekken gezonden, hetgeen doet veronderstellen dat, binnen eenige dagen, het vervoer van Duitsche kolen naar Frankrijk nog grooter zal worden.

Er valt hard aan te twijfelen, of de Fransche mijnwerkers voordeel zullen trekken uit de werkstaking waartoe zij zoo onvoorzichtiglijk besloten hebben ; in alle geval is het zeker dat die werkstaking veel geld doet verdienen aan de Duitschers.

ST-ANNA GESTICHT TE LANAEKEN,
bediend door de E. Kleine Zusters van St-Jozef.
HEELKUNDIG CLINIEK.

Breuken, waterbreuken, aderbreuken, aderspat. (Genezing gewaarborgd, volkomen en voor altijd, binnen 10 dagen).

Keel- neus- en oorziekten.

Vrouwenziekten, maagziekten, inwendige kwalen.

Drie ervaren chirurgijnen der groote hospitalen van Luik en Brussel.

Ongevoeligheid, zonder slaap, zonder gevaar, door nieuwe manier van behandelen.

Prachtige inrichting. Allerbeste zorgen. Genadige prijzen.

Spreekuren : Vrijdags van 2 tot 6 uren.

Sterfgevallen.

Vrijdag heeft in de parochiale kerk van Rixingen, te midden van eenen grooten toeloop, de plechtige lijkdienst plaats gehad van Dame Jeanne ZEEGERS, weduwe van den Heer Hubert NELISSEN, geboren te Hoesselt, den 4 Januari 1846 en godvruchtig overleden te Vrijhern-Rixingen, den 27 Maart 1906, bediend met de laatste Heilige Sacramenten.

De betreurde afgestorvene, die hare schoone ziel aan haren Schepper komt weder te geven,

Erfgenaam v NIEDECK

(17e vervolg).

— mij een groot voorrecht, u van dienen zijn, mejuffrouw, zegde hij, het alleen maar, dat ik de onrechtstre zaak van uw woesten rit ben ik gew

Pg steeds wanhopige pogingen om haa haar naar achteren te krijgen.

— voordde zij, dat was dus de reden van ht gedrag, nu komt echter het erg ant ik vrees dat de ijverzuchtige eze wegen zal zijn tot den terugkeer.

— medereizigers achtergebleven ?

— n wel zoo ver, dat ik hen niet zien kan ooit gedacht dat een langoor zoo harcon ?

— dat « stil leven » nu eens aan. De zacheid en luiheid in persoon. Het bee van de bekende vriendjes Castor en

Ile, wees de vreemde heer naar de beie nu vreedzaam, kop tegen kop, stil

Een had deze opmerking gehoord, en

— neer, die twee hooren bij elkaar. Vareborte af hebben Hans en Grete in estaan en zij gaan altijd samen uit. Heijls gebeurd, dat Hans, als Grete thu was, halfweg omkeerde en volstrerder wilde, en er voor mij niets anen viel dan Grete ook te halen !

Jeling klopte Hans op den rug en ze

— o, oudje, zelfs ezels moeten bewijzen welk eene goede eigenschap getrouwheid is. Wilt ge weer opstijgen, mejufvrouw.

— Ik zal wel moeten, wil ik weer bij mijn gezelschap komen, zegde de amazone, met angstigen blik den afstand metend, tusschen haar en de familie Niedeck.

— Hans keert niet terug, mejuffrouw, reken daar nooit op, ik ken hem, den kleinen satan !

Pia zag haren redder met hulpeloozen blik aan.

— Wilt ge mij toestaan met u terug te gaan ? vroeg deze.

— O, als ge dat zoudt willen, heel gaarne.

— Neen, neen, dat kan ook niet, Grete wil naar den stal, zij weet dat er voeder is, en zij is moe.

— Laat ons het in ieder geval beproeven. Wilt ge Hans de eer aandoen, op te stijgen, juffrouw ?

De aangesprokene wees de haar tot hulp aangeboden hand af en zegde :

— Ik ben zoo door en door geradbraakt dat ik liever te voet ga.

— Zooals ge wilt. Voorwaarts... omgekeerd !

Verder dan twee stappen brachten zij het echter niet. Toen bleven de langooren stokstijf staan.

— Zij doen het niet, al slaat ge ze dood, lachte de lummel, de beesten hebben ook een wil !

— Ik vrees er voor, jufvrouw, dat wij hunne koppen niet zullen breken, en het eenige wat ik u voor kan stellen is, langzaam onzen weg te vervolgen, dan haalt uw gezelschap u wel in.

De schoone jonge dame scheen de waarheid dezer opmerking in te zien en plaatste zich gewillig onder het geleide van den vreemden heer.

Deze scheen een oogenblik in gedachten, nam toen den hoed af en zegde : Houtvester Karl Hellmuht !

Freule von Nordlingen boog bevallig het blonde hoofd. Zou zij zich ook voor moeten stellen : Lilian Luxor ! — 't wilde haar niet van de lippen.

De heer aan haar zijde *begreep, en zegde* kalm :

— Ik vind ezelrijden nooit een genot, maar zoo'n harddraverij kan dat allerminst zijn ! Het spijt mij dat ik u geen rijtuig kan aanbieden. Zijt gij zeer vermoeid ?

— Dat denkt ge zeker omdat ik mij daar juist zoo dwaas uitliet, maar het is waarlijk zoo erg niet.

En toen vervolgde zij, ziende hoe zijn blik op hare losgeraakte haren rustte :

— Ik zou mij zoo nergens durven vertoonen en toch — ik weet niet, hoe er orde in te brengen — al mijne haarspelden zijn in den strijd gebleven.

— Ik dank het toeval dat u van hen beroofde. Hoe zeldzaam genieten wij, mannen, van den aanblik van dit wonderschoon, loshangend vrouwenhaar. Geloof mij, uw coiffuur is de bevalligste die men zich denken kan.

Hij sprak heel kalm en volstrekt niet met de bedoeling tot vleien, want kort daarop vroeg hij :

— Gaat ge ook langs den Rijn ?

— Ja, dezen morgen zijn wij van uit Castell begonnen.

— Is het de eerste maal dat gij den grootschen stroom ziet ?

— O, neen, ik ken den Rijn in alle jaargetijden, doch slechts van het dek eener stoomboot, of van uit het portier van eenen trein, doch ik ken hem. Nu echter gaan wij te voet om alles eens kalm en van naderbij te bezien.

— En in welk jaargetij bevalt u den Rijn het best :

Even dacht zij na, toen zegde zij :

— Ik vind hem het schoonst in den winter.

— Meent ge dat ? Ik dacht altijd dat de lente het schoonst zou zijn, als de natuur herleeft en zich weer kleedt in haar teeder groen kleed van jonge, fijne blaadjes. Ik kan mij dit alles niet voorstellen onder de knellende banden van den vorst.

— Ik was verrukt over den overschoonen indruk, dien de Rijn oplevert, als al wat nu leeft, ter ruste is, als de breede, woeste stroom een gladde, kristalen spiegel gelijkt, of groote ijsbergen komen af- en aandrijven, als een zinnebeeld van ontketenden hartstocht. En dan heeft de winter nog iets voor. De akelige staken, waarom zich des zomers de druif moet slingeren, zijn mij in voor- en najaar steeds eene ergernis. Zij zijn het die de bergen er doen uitzien als stekelvarkens ; welnu des winters is dat alles bedekt onder de groote massa's vlekkeloozen sneeuw. En dan tronen in die alles overheerschende stilte, de oude bouwvallen als kasteelen uit de sprookjes — geheimzinnig, ongenaakbaar, schilderachtig. O, ja stellig verkies ik den Rijn in den winter.

Zij had gejaagd gesproken want zij voelde hoe voortdurend zijn blik op haar rustte. Zij had nog geene gelegenheid gehad zijn gelaat op te nemen.

— Al wat ons vreemd is trekt ons aan, zegde hij. Als de witte wintereenzaamheid u aantrekt, is mij dat een bewijs dat gij steeds in drukke steden gewoond hebt. Mij is dat anders. Ik heb geleeld waar maandenlang niets gehoord werd als het krassen der raven. Ik leed onder de doodsche eenzaamheid en troostelooze verlatenheid, mij trekt de vroolijke, frissche levenslust hier aan en het is mij of ik eerst nu begin te leven en eerst nu de wereld intreedt. Ik drink met volle teugen den levens- en liefdesadem in.

Hij nam den hoed van 't hoofd en streek het lange haar naar achter. Pia zag hem aan. Het profiel van een antiek kunstwerk.

Om den mond onder de donkere snor, lag een trek van sterke wilskracht. Het jachtkleed deed zijne schoone buigzame gestalte voordeelig uitkomen en hij maakte den indruk, als was hij eer gewoon in galakostuum zich in salons te bewegen dan eenzaam tusschen hooge bergen te leven.

Met meer belangstelling dan zij het sterke geslacht in den regel bewees, zag Pia hem aan.

— Woont ge dan altijd geheel alleen tusschen die eenzame, hooge bergen ?

— Geheel alleen, of ge moest mijne boschwachters en oude huishoudster gezelschap willen noemen.

— Maar is er dan geene grootere plaats in de nabijheid, waar gij wat afleiding of verstrooiing kunt krijgen ?

— Dat wel, doch meer dan de helft van het jaar is deze voor ons onbereikbaar ; wij leven als Robinson Croesoë op zijn eiland, alleen met het verschil dat hij door water en wij door sneeuw en ijs van de buitenwereld afgesloten zijn. Dat kunt gij u niet voorstellen, nietwaar ? Ik veronderstel dat ge steeds in steden hebt gewoond !

— Dat is zoo, en het buitenleven is mij bijna onbekend.

Hij zag haar vragend aan, als verlangde hij ook iets van haar leven te hooren. Zij kleurde even en zegde toen :

— Waar blijven ze toch ? Hunne ezels zijn natuurlijk tegenstrijdig en rijden zoo langzaam als de mijne hard !

— Reist gij met uwe ouders ? vroeg hij.

Pia aarzelde. De kleine comedie die zij te spelen had, viel haar zeer zwaar. Onnoodige leugens wilde zij gaarne vermijden.

— Ik sta onder de hoede van oom en tante. De amazone die ge daar heel in de verte ziet, is mijn nichtje. De kleine wil altijd gaarne dat men mij voor hare zuster houdt om zoo, al is het ook slechts denkbeeldig, haar groot verlangen bevredigd te zien. Zij is een eenig kind en wordt buitengewoon verwend. Alleen op haar verlangen ondernamen wij dezen noodlottigen rit. Oom en tante volgen per rijtuig.

— Wel, ik ben die jonge dame uiterst dankbaar, want zonder haar zou ik stellig het geluk niet gehad hebben u te leeren kennen !

— Dat geluk is tamelijk lastig. Zonder mij zoudt ge een heel eind verder geweest zijn !

— Ik heb niets te verzuimen. Ik zegde u reeds dat ik een eenzame zwerver ben, en geloof mij, ik ben u dankbaar voor iedere minuut, in uw gezelschap doorgebracht

— Ik geloof toch dat ik nu beter doe naar de mijnen terug te keeren. Hans zal onder geleide van zijne Greta wel veilig in Rüdesheim aankomen !

De jager fronste de wenkbrauwen.

— Uw wil is wet ! antwoordde hij. De aangename minuten in ons leven zijn meestal kort !

— Maar jufvrouw, waarom zoudt ge te voet gaan ? In tien minuten hebben de andere ons ingehaald en kunt ge allen samen den weg vervolgen ! mengde de ezeljongen zich in het gesprek.

Pia knikte.

— Gij hebt gelijk ! dus nog tien minuten, mijnheer ?

— Blijft ge in Rüdesheim, jufvrouw ?

— Denkelijk alleen dezen nacht, om morgen het Niederwald per rijtuig door te gaan en daarna gaan wij verder naar Assmanshausen.

Hij vertelde haar nu dat dit ook zijne plannen waren, doch dat hij alles te voet zou doen om meer te zien en dat dit ook haar stellig beter bevallen zou.

— O, ja, ik houd van wandelen en oom en Fransje ook ; maar tante is zoo slecht ter been en daarom gaan wij per rijtuig.

Een paar landlieden kwamen zingend den weg af :

« Und die Welt so offen — das Herz so weit
O ! wie wunderschön ist die Frühlingzeit. »

— Ja, heerlijk die lente en die jeugd, zegde de vreemde, met een zucht en ademde als dronken den heerlijken lenteadem in.

— Zingt ge, jufvrouw ?

— Als ik in eene stemming ben, was het antwoord.

— En legt de jubelende lente u geen lied op de lippen ?

— Ik vind de lente verrukkelijk, doch zij geeft mij geene liederen in : alleen mijne ziel als die zich groot voelt, is daartoe in staat ; geluk verwekt bij mij muziek.

— Hoe gaarne zou ik door een lied van u een blik in uw gemoed hebben, fluisterde hij.

Zij wendde het gelaat af en schertste :

— Gij zijt zeker zeer muzikaal, dat ge zooveel belang in mijne liedjes stelt, welk instrument bespeelt ge ?

— Dat wat hier aan den Rijn het grootste recht van bestaan heeft, al is hij, die het bespeelt dan ook geen *Trompeter von Säkkingen* en al brengt hij geen Greta eene serenade en bepaalt hij zich tot het blazen van jachtliederen.

— O, ik zou u zoo gaarne eens hooren blazen, het waren zijne eigen woorden van daareven. Zulk een hoorngeschal zou mij een blik in de heerlijkste drijfjacht geven !

— Ook Amor jaagt vroolijk met pijl en boog, maar hij blaast niet als hij een schot gedaan heeft ; dan blaast het arme diepgewonde slachtoffer, weemoedig en vol verlangen.

— Zoover ik weet is de hartenjacht nog niet geopend, zegde zij plagend.

(Wordt voortgezet).

OOGZIEKTEN. **Doctor Thibert,** SPECIALIST, Celestinenstraat 21, te Luik, (neffens Boulevd Sauvenière) ontvangt alle dagen van 3 tot 5 ure ; 's zondags van 9 tot 10 ure.